

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และกิจกรรมป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มสตรีในประเทศไทย
มรอาชงาน ดังนี้

1. การศึกษาในกลุ่มสตรีเสี่ยงสูง ได้แก่

การศึกษาของปียรรัตน์ สันนิศุทธิ์และคณะ (2533) ได้ทำการสนทนากลุ่มเล็ก ขนาดของกลุ่ม
3-4 คน ในหญิงบริการทางเพศที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 24 ราย และรายงานว่า
กลุ่มสามารถตอบการติดต่อโรคเอดส์ได้ถูกต้อง เช่น การสำส่อนทางเพศ การร่วมเพศ
ทางทวารหนัก การใช้เข็มหรืออุปกรณ์ฉีดยาร่วมกัน และการติดต่อจากมารดาไปยังทารก และ
ตอบการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ คือ การใส่ถุงยางอนามัย แต่ยังมีรายงานความเชื่อเกี่ยวกับ
การติดต่อเพิ่มว่า สูงเป็นพาหะนำเอดส์ การใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ที่เป็เอดส์ติดเอดส์ได้ด้วย

การศึกษาของชวนชม สกนชวีวัฒน์และคณะ (2533) ได้ทำการศึกษาคำวรู เจตคติ และ
การปฏิบัติตนในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่ จังหวัดขอนแก่น 158 ราย รายงานว่าหญิงบริการ
ทางเพศส่วนมากเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์มาก่อน มากกว่ากึ่งหนึ่งทราบอาการของโรค
และกล่าวว่าเป็นโรครักษาไม่ได้ เมื่อเป็นแล้วเสียชีวิตทุกราย นอกจากนี้มากกว่าร้อยละ 80 ทราบ
ว่าโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สามารถป้องกันได้ด้วยกาใส่ถุงยางอนามัย

การศึกษาของสุชาติ เศรษฐมาลินี (2535) ได้ทำการสัมภาษณ์อย่าง 171 รายในหญิงโสเภณี
และเจ้าสำนัก ที่จังหวัดพะเยา และทำการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ร่วมกับการสังเกต
แบบไม่มีส่วนร่วม ผลของการศึกษาหญิงโสเภณีร้อยละ 40 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศ
หลังได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโรคเอดส์ ทางด้านเชิงคุณภาพ หญิงโสเภณีระบุไม่รู้
สึกว่าโรคเอดส์กระทบสุขภาพของตน และบอกว่าไม่อาจคิดอะไรมาก เพราะเข้ามาสู่อาชีพแล้ว
และกล่าวว่าการลดพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงเป็นเรื่องของแขกที่มาเที่ยว พวกเขาไม่มีอำนาจ
ต่อรองและบังคับแขก นอกจากนี้เธอเหล่านั้นยังบอกว่าอยากได้เงินมาก และกล่าวว่า ถ้า
แขกไม่กลัว เธอก็ไม่กลัวเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เจ้าสำนักยังสร้างความสำเร็จว่า การรับประทาน
ยาขับปัสสาวะ จะสามารถป้องกันโรคเอดส์ การปฏิเสธแขกที่ไม่ใส่ถุงยางอนามัย เป็นเรื่องน่า
เสียดาย ส่วนชายที่มาเที่ยวหญิงบริการ การใส่ถุงยางอนามัยเป็นการฝืนธรรมชาติ จำกัดการ
ตอบสนองทางเพศ

สำหรับการศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการป้องกันโรคเอดส์

การศึกษาของสกุณญา ฌรงควิทย์ (2532) ได้ทำการสำรวจหญิงบริการทางเพศ 150 ราย รายงานว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นกามโรค มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเป็นโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาของพนมศรี เสาร์สาร (2531) ได้ทำการสำรวจหญิงบริการทางเพศในกรุงเทพมหานคร จำนวน 380 ราย รายงานว่า ระดับการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ โอกาสรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์ต่อการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาของมัลลิกา ตั้งเจริญ (2534) ได้ทำการสำรวจหญิงบริการทางเพศที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 218 ราย พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นกามโรคมาก่อน อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการป้องกันโรคเอดส์ โดยการศึกษาเป็นตัวแปรที่ทำนายได้ดีที่สุด

การศึกษาของหรรษา เกียนทอง (2535) ในสตรีวัยเจริญพันธุ์ (หญิงบริการทางเพศ หญิงตั้งครรภ์ หญิงติดยาเสพติด) จำนวน 406 ที่จังหวัดเชียงใหม่ รายงานว่าสตรีวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และรับรู้ค่านิยมเสี่ยงต่อการเป็นเอดส์ดี ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ระดับการศึกษา และการเคยมีประวัติเป็นกามโรค สัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และกิจกรรมป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มสตรีทั่วไป

การศึกษาของของอัครมิต ชาร์และคณะ (2533) ได้ทำการสำรวจความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงาน อายุ 15-40 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 760 รายเมื่อ 2530 และรายงานว่ สตรีวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอดส์และการรักษาพยาบาลปานกลาง แต่ยังมีความเข้าใจว่า การใช้เครื่องบริโภคร่วมกัน การจูบปากหรือละ 13 และการรับเลือดหรือละ 20 มีโอกาสติดเชื้อเอดส์

การศึกษาของเฮย์ส ชาร์และไมเนอร์ (Hayes & Sharp & Miner.1989) ได้ทำการศึกษาในหญิงตั้งครรภ์ 39 ราย และรายงานว่าหญิงตั้งครรภ์มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับดี และต้องการรับรู้เกี่ยวกับการควบคุมการระบาด รับประทานแหล่งสนับสนุนทางสังคมและวิธีการกระทำให้ไม่กลัวเอดส์

การศึกษาของของแมคนิคอลและคณะ (Mcnicol, et. al., 1991) ได้ทำการสำรวจหญิงตั้งครรภ์จำนวน 700 ราย และรายงานว่า หญิงตั้งครรภ์จำนวนมากยังมีความเชื่อต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ทางการสัมผัสมือ การใช้แก้วน้ำ การจูบปาก การใช้สระว่ายน้ำร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการรักษาเฝื่อน ๆ สามารถทำให้หายขาดจากการป่วยเป็นเอดส์ได้

การศึกษาของอัลรา สนิวิตน์ (2536) รายงานการสำรวจสตรีวัยเจริญพันธุ์ 400 รายที่จังหวัดเชียงใหม่ รายงานว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุดทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 64.3) ร้อยละ 42 บอกว่าตนเองคิดเชื่อเอดส์จากสามีเมื่อไรก็ได้ สำหรับด้านกิจกรรมป้องกันเอดส์ในครอบครัว ร้อยละ 21.3 บอกว่าไม่เคยสอบถามการเที่ยวโสเภณีจากสามี ร้อยละ 64 รู้สึกลำบากใจที่จะต้องพูดถึงเรื่องเพศกับสามี และร้อยละ 42 บอกว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจ นอกจากนี้การศึกษายังรายงานว่า การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำ

การศึกษาของทิมมพร กุสวานันท์ (2537) ได้ทำการศึกษาครอบครัวชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานว่า สมาชิกของครอบครัวเข้าในเรื่องเอดส์น้อยมาก แม่บ้านในชนบทเชื่อว่าสามีไม่เที่ยวหญิงบริการทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และมั่นใจตนเองไม่มีความเสี่ยงและไม่มีความจำเป็นต้องป้องกันตัวเอง และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ กลุ่มแม่บ้านไม่เคยคิดและไม่กล้าพูดเรื่องดังกล่าวกับสามีร้อยละ 92

การศึกษาของพัชรินทร์ คำรงค์คติกุลและคณะ (2536) ได้ทำการสำรวจคู่สามี-ภรรยา 178 คู่ จากชุมชนกึ่งเมืองที่จังหวัดเชียงใหม่ คู่สามีภรรยาส่วนมากยอมรับให้สามีเที่ยวหญิงบริการ ถ้าภรรยาไม่สามารถให้ความสุขทางเพศแก่สามี ร้อยละ 20 ของสามีระบุเคยเป็นกามโรคภายใน 3 ปี ในขณะที่แม่บ้านร้อยละ 11 ระบุเคยรับประทานสามีเที่ยวหญิงบริการ นอกจากนี้กลุ่มแม่บ้านส่วนมากยังบอกว่าตนเองไม่มีความเสี่ยงต่อการเป็นเอดส์ เพราะสามีไม่เที่ยวกลางคืนต่อการ พุดเรื่องเพศกับสามี ร้อยละ 42 บอกว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าเกลียด

การศึกษาของแก้วตะวัน ต่วนชะเอม (2536) ในหญิงตั้งครรภ์จำนวน 350 รายที่หน่วย
ฝากครรภ์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดปทุมธานี ระหว่าง 1 พฤศจิกายน-
31 มกราคม 2536 และรายงานว่ สตรีตั้งครรภ์มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ระดับดีปานกลาง
และไม่ดีร้อยละ 40 39.4 และ 20.6 เจตนาที่ดี ปานกลาง และไม่ดีร้อยละ 40.6
33.4 และ 20.6 สำหรับการป้องกันโรคเอดส์ถูกต้องและไม่ถูกต้อง 41.1 และ 58.9 ตามลำดับ
นอกจากนี้การศึกษา ยังระบุรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ประสิทธิภาพการเป็นกามโรค ความรู้
เกี่ยวกับโรคเอดส์ เจตนาดีเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ